

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1052/2025
30.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Вујовић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Јован Михајловић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1045/24 од 06.11.2024. године, у седници одржаној дана 30.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1045/24 од 06.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1045/24 од 06.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 103/2023 од 18.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је примарни тужбени захтев којим је тражено да се поништи уговор о поклону, закључен дана 15.03.2012. године између тужиоца као поклонодавца и тужене као поклонопримца, оверен пред Основним судом у Зрењанину 16.03.2012. године под бројем Ов 3924/12, којим је тужилац своје некретнине уписане у лист непокретности .. КО ... - парцелу .. од 87 ари 72 м² и парцелу .. од 25 ари 11 м² поклонио туженој, као и да се обавезе тужена да је дужна трпети повратну укњижбу тужиоца као власника предметних некретнина у целости у јавној евиденцији. Ставом другим и трећим изреке, усвојен је у целости евентуални тужбени захтев и утврђено да је ништав и да не производи правно дејство уговор о поклону, закључен дана 15.03.2012. године између тужиоца као поклонодавца и тужене као поклонопримца, оверен пред Основним судом у Зрењанину 16.03.2012. године под бројем Ов 3924/12, којим уговором је тужилац своје некретнине уписане у лист непокретности .. КО ... - парцелу .. од 87 ари 72 м² и парцелу .. од 25 ари 11 м² поклонио туженој и обавезана тужена да је дужна трпети повратну укњижбу тужиоца као власника предметних некретнина у целости у јавној евиденцији. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да на име трошкова поступка исплати тужиоцу износ од 96.925,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1045/24 од 06.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П 103/2023 од 18.01.2024. године у усвајајућем делу одлуке о главној ствари и трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је утврђена ништавост уговора о поклону Ов 924/12 од 16.03.2012. године, којим је тужилац одређене непокретности поклонио туженој ради очувања њеног брака са тужиочевим сином. По становишту тог суда, разводом тог брака отпао је мотив због којег је уговор закључен, тако да више не постоји ни његов основ, а уговор који нема свој основ је ништав у смислу члана 52. Закона о облигационим односима.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужене у овом спору није потребно одлучивати ради новог тумачења права.

Одредбом члана 52. Закона о облигационим односима прописано је да ако основ не постоји или је недопуштен, уговор је ништав. Код уговора без накнаде побуда улази у основ уговора, иако је чланом 53. став 1. наведеног закона прописано да побуде из којих је уговор закључен не утичу на његову пуноважност, јер је она и определила поклонодавца да учини поклон. Побуда тужиоца за закључење уговора о поклону било је да одржи брак тужене и његовог сина - други мотиви за учиниени поклон, нарочито околности везане за личност поклонопримца, у овом случају нису утврђени. С обзиром да је брак тужене и његовог сина разведен, отпао је мотив због којег је уговор о поклону закључен, тако да спорни уговор нема основ и зато је ништав. Пошто побуда (мотив) за закључење уговора без накнаде улази у његов основ, нема места примени члана 62. Закона о облигационим односима на којем истрајава тужена и у ревизији, о заблуди о мотиву као разлогу рушљивости таквог уговора због мана воље, који се може користити само до истека рока од три године од његовог закључења. Примена правила о рушљивости омогућила би опстанак уговора о поклону у свим случајевима када би мотив због којег је закључен отпао по протеклу тог рока, што би омогућило поклонопримцу да задржи предмет поклона иако уговор више нема свој основ.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета овог спора је у тужби одређена износом од 800.000,00 динара. Тако одређена вредност предмета спора нижа је од износа од 4.694,956,00 динара - динарске

противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије.

С тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић